

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 397

гр. Пловдив, 14.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен П. Чакалов

Членове: Румяна Ив. Андреева
Бранимир В. Василев

като разгледа докладваното от Румяна Ив. Андреева Въззивно частно гражданско дело № 20235300500407 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 274 и сл. от ГПК, вр. с чл.208, ал.3 от ГПК.

Постъпила частна жалба от З. Н. К. с ЕГН *****, чрез адв. Л. К., против протоколно определение № 9333/14.12.2022 г., постановено по ч.гр.д. № 19219/2021 г. по описа на Районен съд Пловдив, III гр. състав, с което е оставена без уважение молбата и за прекратяване на производството по обезпечаване на доказателства по реда на чл.207 ГПК без приемане на заключението на вещото лице, против определението, постановено в същото съдебно заседание, с което е прекратено производството по делото след приемането на заключението на вещото лице, като е оставено без уважение искането и да се допусне изготвянето на ново заключение. В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на постановеното определение, като се иска се отмяната му и връщане на делото на районния съд за прекратяване на производството по делото без изслушване на експертизата, или за назначаване на нова експертиза.

Ответникът по частната жалба М. Б. Г. чрез адв. П. Ю. с писмен отговор е взела становище за недопустимост на жалбата, а по същество – за нейната неоснователност.

Пловдивският окръжен съд, като взе предвид доводите, изложени в частната жалба, и прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Частната жалба е процесуално недопустима в частта и, с което се обжалва определението на ПРС, с което е оставено без уважение искането на молителката за прекратяване на производството. Това определение не е преграждащо по-нататъшното развитие на делото, нито пък в закона е

предвидено изрично неговото обжалване. Чл.208, ал.3 от ГПК предвижда възможност за обжалване само на определението, с което не се уважава молбата за обезпечение на доказателствата. Ето защо в тази и част подадената частна жалба ще се остави без разглеждане, а образуваното въз основа на нея производство ще се прекрати.

В останалата и част частната жалба е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и от легитимирано лице, при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата е неоснователна, по следните съображения:

Според нормата на чл. 207 ГПК, когато съществува опасност някое доказателство да се изгуби, или неговото събиране да се затрудни, страната може да поиска събирането му предварително. Съгласно чл. 208, ал. 4 ГПК, съдът може да събере в същото производство доказателства, посочени от другата страна, ако те са тясно свързани с тези на молителя.

Т. е., за уважаване на молбата за обезпечаване на доказателства, процесуалният закон поставя като изискване наличието на опасност от изгубване на доказателството, или трудност за събирането му.

В молбата се твърди, че ищцата е собственик на СОС с идентификатор № 56784.523.1584.1.36, представляващ гараж № 9 в сградата с площ от 13,80 кв.м. Сочи, че М. Б. Г. е собственик на подземен маломерен гараж №2 прим с площ от 12 кв.м., представляващ СОС с идентификатор № 56784.523.1584.1.45. Гаражът на ответницата е с увеличена дължина, като стената с вратата е изнесена напред чрез навлизане в пространството за маневриране с около 40-50 см. В резултат на това е стеснен коридорът за маневриране пред гаража на молителката, намален е и ъгълът на завоя на подстъпа към подземните гаражи. По този начин ищцата не само че е затруднена да използва гаража си по предназначение, но е претърпяла вреди, като неколккратно е ожулвала странично автомобила си в издадената напред стена на двата обекта. Ето защо намира, че за нея е налице правен интерес от предявяване на иск по чл. 109 ЗС и иск по чл.45 ЗЗД. Прави искане за допускане на обезпечаване на доказателства чрез разпит на свидетели, приемане на писмени доказателства и допускане на експертиза.

Съобразно направените доказателствени искания съдът е допуснал за молителката един свидетел при довеждане, който е разпитан, изискал е писмени доказателства и е назначил съдебно-техническа експертиза със задача, поставена от молителката.

В открито съдебно заседание, проведено на 14.12.2022 г. молителката е подала молба, с която е заявила, че оттегля искането за експертиза и моли

производството да бъде прекратено с оглед събирането на допуснатите до момента доказателства. Това искане е било оставено от ПРС без уважение с оглед противопоставянето на насрещната страна, направено чрез адв.Ю.. В съдебното заседание е проведено изслушване на вещото лице, при което са били поставени редица конкретни въпроси относно начина на извършване експертизата и ползваните документи. Вещото лице е дало достатъчно конкретни отговори на така поставените въпроси, а заключението му е съобразно поставената задача.

Молителката е поискала изготвяне на ново заключение със същата задача, като се счита, че вещото лице не е отговорило точно, а молбата и е била оставена от съда без уважение. Предвид изчерпване предмета на производството, ПРС е постановил и прекратяването му.

Както се посочи и по-горе, развитото се производство е такова по обезпечаване на доказателства, което се движи по реда на чл. 207 и сл. от ГПК. Целта на това производство е да се съберат предварително съответните доказателствени средства /преди предявяването на иска/, когато съществува опасност, че някое доказателствено средство ще се изгуби, или че неговото събиране ще се затрудни.

В случая производството пред ПРС е продължило повече от една година /образувано е на 02.12.201 г./. По делото са насрочвани общо 5 броя открити съдебни заседания, като поисканите доказателства са били събрани. Нещо повече, сама молителката е поискала с нарочна молба прекратяване на производството без да се приеме заключението на вещото лице, а същото е прието в хипотезата на чл.208, ал.4 ГПК – по искане на насрещната страна. Дори и същата да иска да се съберат допълнителни доказателства, то това следва да се извърши в евентуалното исково производство. До момента – повече от една година от подаване на молбата ищцата не е инициирала такова, а съдът приема, че продължаването на производството по обезпечаване на доказателства излиза извън неговия характер, който е несамостоятелен при привременен, като същото е допустимо само при наличието на опасност от изгубване на доказателството, или трудност за събирането му.

Ето защо въззивният съд приема, че така постановеното определение е правилно. Подадената против него частната жалба е неоснователна и следва

да бъде оставена без уважение.

Мотивиран от изложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ частната жалба на З. Н. К. с ЕГН ***** , против протоколно определение № 9333/14.12.2022 г., постановено по ч.гр.д. № 19219/2021 г. по описа на Районен съд Пловдив, III гр. състав, с което е оставена без уважение молбата и за прекратяване на производството по обезпечаване на доказателства по реда на чл.207 ГПК без приемане на заключението на вещото лице, к а т о **ПРЕКРАТЯВА** производството по въззивно частно гражданско дело № 407/2023 г. по описа на ОС – Пловдив, X гр.състав в тази му част.

В тази му част определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ПАС в едноседмичен срок от съобщението до страните.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба на З. Н. К. с ЕГН ***** , против протоколно определение № 9333/14.12.2022 г., постановено по ч.гр.д. № 19219/2021 г. по описа на Районен съд Пловдив, III гр. състав, с което е прекратено производството по делото след приемането на заключението на вещото лице, като е оставено без уважение искането и да се допусне изготвянето на ново заключение.

В тази му част определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____